

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1927 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper ävensom en i ämnet väckt motion.

I en den 4 januari 1927 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 56, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att 3 §, 4 § 2 mom., 6 § samt 7 § 2 och 4 mom. i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skola, 3 §, 4 § 2 mom. och 6 § i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

1. Avräkningsnota, varom i 2 § förmäles, skall, där ej nedan annorlunda stadgas, vid köp förses med stämpel till följande belopp, nämligen:

a) vid köp av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis 30 öre, då de överlåtna aktiernas, lotternas, andelsbevisens eller delaktighetsbevisens sammanlagda värde icke överstiger 100 kronor, och därutöver 30 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor,

b) vid köp av obligationer 10 öre, då de överlåtna obligationernas sammanlagda värde ej överstiger 100 kronor, och därutöver 10 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor,

dock att, där den ene kontrahenten är fondhandlare och avtalet avslutas icke för dennes räkning utan i kommission, avräkningsnotan skall förses,

e) vid köp av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis med stämpel av 15 öre, då de överlättna aktiernas, lotternas, andelsbevisens eller delaktighetsbevisens sammanlagda värde icke överstiger 100 kronor, och därutöver 15 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor, samt

d) vid köp av obligationer med stämpel av 5 öre, då de överlättna obligationernas sammanlagda värde ej överstiger 100 kronor, och därutöver 5 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor.

Ävenledes skall, där ej nedan annorlunda stadgas, avräkningsnota vid byte förses med stämpel till följande belopp, nämligen:

e) vid byte av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis 15 öre, då det värde, som enligt 4 § 4 mom. skall i avräkningsnotan upptagas, ej överstiger 100 kronor, och därutöver 15 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor, samt

f) vid byte av obligationer 5 öre, då det värde, som enligt 4 § 4 mom. skall i avräkningsnotan upptagas, ej överstiger 100 kronor, och därutöver 5 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor.

Med — — — handelsböcker.

2. Stämpelplikt äger icke rum i följande fall, nämligen:

a) då bägge kontrahenterna äro fondhandlare och avtalet å vardera sidan avslutas icke för egen räkning utan i kommission;

b) då aktie, lott, andelsbevis eller delaktighetsbevis utan mellangift utbytes mot annan eller andra aktier, lotter, andelsbevis eller delaktighetsbevis i samma bolag och till enahanda eller lägre belopp;

c) då obligation utan mellangift utbytes mot annan eller andra obligationer av samma utgivare samt med samma räntefot och till enahanda eller lägre belopp;

d) vid köp av obligationer, som utfärdats eller garanterats av svenska staten, eller då vid överlåtelse av aktie eller obligation den ene kontrahenten är svenska staten eller svenska statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse, riksdagens verk, Sveriges allmänna hypoteksbank eller konungariket Sveriges stadshypotekskassa, samt slutligen

e) vid utlämnande av här i riket utfärdad obligation, då enligt förordningen angående stämpelavgiften obligationen skall före utlämnandet för- ses med särskild stämpel.

3. Slutets reportavtal, skall endast den avräkningsnota förses med stämpel, som gäller den till beloppet större av de båda till reportavtalet hörande affärerna; och skall stämpelavgiften utgå med femtedelen av det belopp, som enligt 1 mom. eljest skolat utgöras, i varje fall dock minst 5 öre.

Skall vid reportavtal icke särskild ersättning erläggas till den andre kontrahenten i avtalet, äge stämpelplikt icke rum.

4. Därest avtal om köp eller byte av fondpapper avslutas genom en eller flera fondhandlare i kommission, skall sammanlagda stämpelavgiften icke i något fall beräknas till högre belopp än om avtalet slutits utan

anlitande av kommissionär, dock med iakttagande av vad i 3 mom. stadgas om viss lägsta avgift.

5. Värdet å de överlåtna fondpapperen skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte icke upptagas till lägre belopp än det vid tiden för bytesavtalet i allmänhet gällande.

4 §.

2. Vid — — — namn.

Då fondhandlare avslutar köpavtal, icke för egen räkning utan såsom kommissionär, skall han förse avräkningsnota med påskrift: i kommission (avräkningsnota i kommission); där jämlikt 3 § 2—4 mom. stämpeln utgöres med nedsatt belopp eller stämpelpfikt icke äger rum, skall i avräkningsnotan tillika antecknas grunden till nedsättningen eller befrielsen, såvida den icke eljest framgår av avräkningsnotans innehåll. Avslutar annan än fondhandlare köpavtal för annans räkning, skall i avräkningsnotan utsättas för vems räkning avslutandet skett.

Avräkningsnota — — — underskriven.

6 §.

Den, — — — stämpel.

För utgörandet av föreskriven stämpel svare likväl i varje fall såväl vardera kontrahenten för sig som ock förmedlare, med den inskränkning att, om köp- eller bytesavtalet avslutats i utlandet, ansvaret ligger endast å här i riket bosatt kontrahent och förmedlare. Såsom avslutat i utlandet anses härvid jämväl sådant avtal, som kommit till stånd medelst post-, telefon- eller telegrafförbindelse mellan ort i Sverige och ort i utlandet.

7 §.

2. När till avräkningsnota erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, må två eller flera stämplars begagnas. Där stämpelbeloppet utfaller i sådant tal, varå stämpel ej finnes eller vartill flera stämplars å mindre värden ej kunna sammanjämkas, skall stämpel å det lägre värde, som är sagda tal närmast, begagnas.

4. För stämpel, som av förmedlaren åsatts avräkningsnota, äger denne utbekomma ersättning hos vilken av kontrahenterna som helst. Stämpel å avräkningsnota, som, efter försäljning av fondpapper å exekutiv auktion, av auktionsförrättaren upprättas, skall gäldas på sätt i 198 § utsökningslagen om kostnad för utmätt egendoms försäljning stadgas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928; dock skola de i 3 § 3 mom. meddelade föreskrifter tillämpas först från och med dag, som Konungen efter särskild prövning bestämmer.

Intill den 1 januari 1928 skall den stämpelavgift, varom stadgas i för-

ordningen den 6 november 1908, utgå med de i förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förstnämnda förordning stadgade belopp.

Till utskottet har jämväl överlämnats en i anledning av nämnda proposition inom andra kammaren av herr *Hage* m. fl. väckt motion, nr 279, i vilken hemställts, »att riksdagen måtte besluta avslå regeringens förslag i proposition nr 56, angående en nedsättning av fondstämpeln till hälften, och i stället besluta behålla samma skattesatser som för närvarande utgå».

Vidkommande vad motionärerna anfört till stöd för sitt förslag tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

*Fondstämpel-
förordningens
allmänna föreskrifter.*

Vid överlåtelse av fondpapper genom köp eller byte skall enligt förordningen den 6 november 1908 (nr 129) — fondstämpelförordningen — erläggas en särskild stämpelavgift. Då sådan överlåtelse sker, skall avräkningsnota upprättas, varå stämpeln anbringas. Skyldighet att upprätta avräkningsnota åligger i regel säljaren. Tillsyn över efterlevnaden av de i förordningen givna föreskrifterna tillkommer bank- och fondinspektionen.

Återblick.

I sitt anförande till ovannämnda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen lämnat en översikt över de bestämmelser, vilka sedan fondstämpelförordningens ikraftträdande gällt beträffande avgiftsbeloppen. Här må endast, under hänvisning i övrigt till nämnda protokoll, erinras, att höjningar i skattesatserna vidtagits enligt beslut av 1913 och 1917 års lagtima samt 1918 års urtima riksdagar samt att skattesatserna sedermera enligt beslut av 1919—1926 års riksdagar bibehållits i stort sett oförändrade.

*Nu gällande
skattesatser.*

Stämpelavgiften utgår nu i allmänhet vid köp av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis med 60 öre och vid köp av obligationer med 10 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor eller med 6 respektive 1 promille. Vid byte utgår stämpelavgiften med hälften av nämnda skattesatser. De angivna skattesatserna äro beträffande aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis fyra gånger så höga som de år 1913 stadgade stämpelavgifterna men vad angår obligationer endast dubbelt så höga. Enligt 1926 års riksdags beslut skall den nu gällande högre stämpelavgiften, för vilken beloppen senast intagits i en förordning den 13 april 1922 (nr 175), utgå till och med den 30 juni 1927, med rätt för Konungen att, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om stämpelavgiftens nedsättning till högst de belopp, vilka i motsvarande fall utgingo enligt 1913 års riksdags beslut.

*Motioner vid
1926 års
riksdag.*

Vid 1926 års riksdag förelåg i två likalydande motioner förslag, att fondstämpelavgifterna beträffande aktier och därmed jämställda fondpapper skulle återföras till de belopp, som gällde före kristidens höjningar. Med hänsyn

till det statsfinansiella läget ansåg sig bevillningsutskottet (betänkande nr 35) icke kunna tillstyrka bifall till förslaget. Mot utskottets motivering reserverade sig fyra ledamöter, vilka ansågo, att utskottet visserligen på grund av statsfinansiella skäl ej borde tillstyrka bifall till motionerna, men att utskottet likväl bort uttala den uppfattningen, att en sänkning av stämpelavgiften borde vidtagas, så snart detta med hänsyn till det statsfinansiella läget prövades kunna ske. Detta reservanternas förslag till motivering bifölls också av första kammaren, varemot andra kammaren för sin del godkände bevillningsutskottets hemställan.

I den föreliggande propositionen har föreslagits sådan ändring i 3 § 1 *Propositionen.* mom. fondstämpelförordningen, att de däri genom förordningen den 13 april 1922 stadgade stämpelavgifterna från och med den 1 januari 1928 nedsättas beträffande aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis till hälften av nu fastställda belopp, varemot vid överlåtelse av obligationer samma stämpelavgifter, som enligt detta moment för närvarande gälla, allt fortfarande skola utgå. Då sistnämnda avgifter emellertid äro allenast provisoriskt beslutade, har i det med propositionen framlagda författningsförslaget intagits en föreskrift om ändring av 1908 års förordning jämväl i vad avser stämpelavgifterna vid överlåtelse av obligationer. Vidare har i propositionen föreslagits, att 3 § 2 mom. fondstämpelförordningen, vilket stadgande innehåller bestämmelser om uttagande av allenast halv stämpel vid köp och byte av fondpapper i utlandet, då den ene kontrahenten är bosatt i utlandet, skall upphöra att gälla samtidigt med ikraftträdande av de nya skattesatserna vid överlåtelse av aktier och därmed likställda värdepapper. Propositionen innehåller ytterligare av de föreslagna sakliga ändringarna påkallade förslag om vissa redaktionella jämkningar i fondstämpelförordningen, i samband varmed jämväl däri föreslagits en av ändrad numrering av vissa paragrafer i utsökningslagen föranledd redaktionell jämkning.

Bestämmelser om att de nu gällande stämpelavgifterna skola utgå intill den 1 januari 1928 har i form av övergångsstadgande intagits i det förvarande författningsförslaget.

Såsom av föredragande departementschefens anförande till förenämnda statsrådsprotokoll framgår, är det med propositionen framlagda förslaget närmast föranlett av en av styrelsen för Stockholms fondbörs gjord framställning, över vilken bank- och fondinspektionen avgivit utlåtande. Departementschefen har i sitt nyssnämnda anförande redogjort för framställningen och utlåtandet samt därefter för egen del i fråga om förslaget om nedsättning av fondstämpeln vid köp och byte av aktier och därmed likställda fondpapper anfört följande:

»Av den lämnade redogörelsen framgår, att de under kristiden företagna höjningarna av fondstämpeln vid köp och byte av aktier tillkommit i syfte dels att motverka en osund, våldsamt uppdriven spekulation och dels att

utöver vad förut varit fallet utnyttja fondstämpeln såsom skattekälla. Av dessa skäl saknar det förstnämnda nu sedan lång tid tillbaka giltighet. Omsättningen å aktiemarknaden har sedan flera år varit mycket låg. Den ökning i omsättningen, som ägt rum under år 1926, torde, såsom børsstyrelsen anfört, huvudsakligen vara beroende på inträffade kursstegringar. En ökad livaktighet å aktiemarknaden måste anses önskvärd, då därigenom bland annat industriens möjligheter att anskaffa eget kapital, vilka för närvarande äro starkt begränsade, skulle till gagn jämväl för det allmänna underlättas. Då det är sannolikt, att den nuvarande höga fondstämpeln å aktier verkar i väsentlig grad återhållande å omsättningen på aktiemarknaden, lär derav följa, att från nyss angivna synpunkt en sänkning av fondstämpeln bör vidtagas. Ett ytterligare skäl för en sådan sänkning utgör — såsom också framhållits i förutnämnda vid 1926 års riksdag väckta motioner — angelägenheten av att befrämja avvecklingen av åtskilliga under kristiden beviljade krediter mot säkerhet av aktier, vilka sedermera starkt sjunkit i värde och i följd därav antingen ligga 'frusna' hos långgivare eller övertagits av s. k. stödkonsortier. För en sådan avveckling utgör den höga fondstämpeln ett betydande hinder. Nu anförda och andra olägenheter av den höga aktiestämpeln hava föranlett mig att, trots de betänkligheter, som ur statsfinansiell synpunkt möta mot en sänkning av skattesatserna, förorda en dylik nedsättning av stämpelavgiften till hälften. För att undvika en alltför betydande minskning i stämpelmedelsintäkterna under budgetåret 1927—1928 synes emellertid nedsättningen icke böra träda i kraft förrän den 1 januari 1928, till vilken dag alltså nuvarande skattesatser skulle fortfarande gälla.»

Departementschefen har vidare framhållit, att det, såsom framginge av en av bank- och fondinspektionen uppgjord tabell (sid. 13 i propositionen) skulle, med utgångspunkt från fondpappersomsättningen under första halvåret 1926, vid bifall till detta förslag uppkomma en inkomstminskning under titeln stämpelmedel av omkring 550,000 kronor för halvår räknat. Till motvägande därav syntes man dock, i enlighet med vad departementschefen förut anfört vid beräkningen av stämpelmedelsintäkterna under budgetåret 1927—1928 (bilagor till 1927 års statsverksproposition: Inkomsterna, sid. 22) kunna räkna med en viss av skattenedsättningen föranledd ökning av aktieomsättningen. Bank- och fondinspektionen hade ansett en sådan ökning av 100 miljoner kronor under nästkommande budgetår icke vara otänkbar, motsvarande en ökad fondstämpeluppbörd, beräknad i enlighet med förslaget, å 150,000 kronor för halvår.

Rörande vad departementschefen i övrigt anfört får utskottet hänvisa till förenämnda, vid propositionen fogade statsrådsprotokoll.

Statistik.

Stämpelavgiften vid köp och byte av fondpapper har under de år, då de allmänna skattesatserna i stort sett varit desamma som för närvarande, inbragt följande belopp i hela krontal räknat:

År	Kronor
1919	8,301,894
1920	5,448,826
1921	2,320,751
1922	2,362,046
1923	1,853,283
1924	1,913,291
1925	2,090,874
1926	2,996,391.

Det förslag till nedsättning av fondstämpeln, som förelåg vid nästlidet års riksdag, blev, på sätt ovan erinrats, avstyrkt av bevillningsutskottet, som ansåg, att statsfinansiella skäl då stodo hindrande i vägen för en nedsättning. I fråga om motiveringen för avstyrkandet uttalades, såsom likaledes omnämnts, i en vid betänkandet fogad reservation den uppfattningen, att en sänkning av ifrågavarande stämpelavgift borde vidtagas, så snart detta med hänsyn till det statsfinansiella läget prövades kunna ske.

*Utskottets
yttrande.*

Bevillningsutskottet har icke kunnat finna, att statsfinansiellt sett sådana förändringar inträtt, att de hinder för en skattesänkning, som förra året av olika meningsriktningar inom utskottet ansågos föreligga, nu skulle, såvitt statsverkspropositionen utvisar, hava bortfallit. I berörda hänseende må erinras, hurusom Kungl. Maj:t, med bibehållande vid oförändrade skattesatser av vissa för de breda lagren tryckande indirekta pålagor, ansett sig böra för täckande av en vid budgetberäkningen uppkommen brist föreslå, bland annat, höjning av stämpeln på lottsedlar, en skatteökning, mot vilken ur olika synpunkter betänkligheter kunna resas. Utskottet har sålunda kommit till den uppfattningen, att åt de nu gällande, i förordningen den 13 april 1922 stadgade stämpelavgifterna bör tillerkännas fortsatt giltighet under nästkommande budgetår.

Vad Kungl. Maj:t i övrigt i förevarande proposition föreslagit har icke givit utskottet anledning till erinran. Författningen i ämnet har utskottet ansett böra träda i kraft den 1 juli 1927.

Under återopande av vad utskottet ovan anfört får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte,

med bifall till motionen II:279 av herr Hage m. fl. samt med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 56, i vad densamma avser nedsättning av stämpelavgiften vid köp och byte av aktier och därmed likställda fondpapper, icke kunnat av riksdagen bifallas, ävensom

i anledning av vad Kungl. Maj:t i övrigt i nämnda proposition föreslagit,
antaga följande

Förslag

till

förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, m. m.

Härigenom förordnas,

dels att den stämpelavgift, varom stadgas i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, fortfarande till och med den 30 juni 1928 skall utgå med de i förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förstnämnda förordning stadgade belopp, med rätt för Konungen att, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om stämpelavgiftens nedsättande till lägst de belopp, vilka i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i oförmälda förordning den 6 november 1908,

dels ock att 3 §, 4 § 2 mom., 6 § samt 7 § 2 och 4 mom. i nämnda förordning den 6 november 1908 skola, 3 §, 4 § 2 mom. och 6 § i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

1. Avräkningsnota — — — handelsböcker.
2. Stämpelpfikt äger icke rum i följande fall, nämligen:
 - a) då bägge kontrahenterna äro fondhandlare och avtalet å vardera sidan avslutas icke för egen räkning utan i kommission;
 - b) då aktie, lott, andelsbevis eller delaktighetsbevis utan mellangift utbytes mot annan eller andra aktier, lotter, andelsbevis eller delaktighetsbevis i samma bolag och till enahanda eller lägre belopp;
 - c) då obligation utan mellangift utbytes mot annan eller andra obligationer av samma utgivare samt med samma räntefot och till enahanda eller lägre belopp;
 - d) vid köp av obligationer, som utfärdats eller garanterats av svenska staten, eller då vid överlåtelse av aktie eller obligation den ene kontrahenten är svenska staten eller svenska statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse, riksdagens verk, Sveriges allmänna hypoteksbank eller konungariket Sveriges stadshypotekskassa, samt slutligen
 - e) vid utlämnande av här i riket utfärdad obligation, då enligt förordningen angående stämpelavgiften obligationen skall före utlämnandet förses med särskild stämpel.
3. Slutets reportavtal, skall endast den avräkningsnota förses med stämpel, som gäller den till beloppet större av de båda till reportavtalet hö-

rande affärerna; och skall stämpelavgiften utgå med femtedelen av det belopp, som enligt 1 mom. eljest skolat utgöras, i varje fall dock minst 5 öre.

Skall vid reportaytal icke särskild ersättning erläggas till den andre kontrahenten i avtalet, äge stämpelpfikt icke rum.

4. Därest avtal om köp eller byte av fondpapper avslutas genom en eller flera fondhandlare i kommission, skall sammanlagda stämpelavgiften icke i något fall beräknas till högre belopp än om avtalet slutits utan anlitande av kommissionär, dock med iakttagande av vad i 3 mom. stadgas om viss lägsta avgift.

5. Värdet å de överlåtna fondpapperen skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte icke upptagas till lägre belopp än det vid tiden för bytesavtalet i allmänhet gällande.

4 §.

2. Vid — — — namn.

Då fondhandlare avslutar köpavtal, icke för egen räkning utan såsom kommissionär, skall han förse avräkningsnota med påskrift: i kommission (avräkningsnota i kommission); där jämlikt 3 § 2—4 mom. stämpeln utgöres med nedsatt belopp eller stämpelpfikt icke äger rum, skall i avräkningsnotan tillika antecknas grunden till nedsättningen eller befrielsen, såvida den icke eljest framgår av avräkningsnotans innehåll. Avslutar annan än fondhandlare köpavtal för annans räkning, skall i avräkningsnotan utsättas för vems räkning avslutandet skett.

Avräkningsnota — — — underskriven.

6 §.

Den, — — — stämpel.

För utgörandet av föreskriven stämpel svare likväl i varje fall såväl vardera kontrahenten för sig som ock förmedlare, med den inskränkning att, om köp- eller bytesavtalet avslutats i utlandet, ansvaret ligger endast å här i riket bosatt kontrahent och förmedlare. Såsom avslutat i utlandet anses härvid jämväl sådant avtal, som kommit till stånd medelst post-, telefon- eller telegraufförbindelse mellan ort i Sverige och ort i utlandet.

7 §.

2. När till avräkningsnota erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, må två eller flera stämplars begagnas. Där stämpelbeloppet utfaller i sådant tal, varå stämpel ej finnes eller vartill flera stämplars å mindre värden ej kunna sammanjämkas, skall stämpel å det lägre värde, som är sagda tal närmast, begagnas.

4. För stämpel, som av förmedlaren åsatts avräkningsnota, äger denne utbekomma ersättning hos vilken av kontrahenterna som helst. Stämpel å

avräkningsnota, som, efter försäljning av fondpapper å exekutiv auktion, av auktionsförrättaren upprättas, skall gäldas på sätt i 198 § utsökningslagen om kostnad för utmätt egendoms försäljning stadgas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927; dock skola de i 3 § 3 mom. meddelade föreskrifter tillämpas först från och med dag, som Konungen efter särskild prövning bestämmer.

Stockholm den 3 maj 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 42.

Reservationer:

av herrar *Johan Nilsson* i Kristianstad, *Wohlin, Boman*, friherre *Beck-Friis, Bergman, Jönsson* i Boa, *Bengtsson* i Kullen, *Nylander, Johansson* i Hornsberg och *Ljunggren*, vilka ansett, att utskottets yttrande och hemställen bort hava följande lydelse:

»De höjningar av fondstämpeln vid köp och byte av aktier och med dessa jämställda fondpapper, som ägde rum under kristiden, erhöilo karakteren av ett provisorium, och avsikten torde hava varit, att de höjda skattesatserna skulle gälla, endast så länge de särskilda förhållanden fortforo, vilka föranlett höjningarna. Av berörda förhållanden var ännu nästlidet år, enligt bevillningsutskottets och riksdagens mening, det statsfinanssiella läget ett hinder för en nedsättning av ifrågavarande skattesatser. Under det att i den statsverksproposition, som förelåg vid 1926 års riksdag, stämpelmedlen beräknats under förutsättning att fondstämpeln lämnades orubbad, har det förslag till riksstat, som förelagts innevarande års riksdag, uppgjorts under hänsynstagande till den nedsättning av fondstämpeln å aktier och liknande fondpapper, som nu av Kungl. Maj:t föreslagits. I det sålunda i viss mån ändrade läget har utskottet

ansett sig kunna skänka ökat beaktande åt de skäl, som på sätt departementschefen i sitt ovan återgivna yttrande till statsrådsprotokollet erinrat, ur näringslivets synpunkt tala för en sänkning av de nu gällande skattesatserna. Vid sådant förhållande och då det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget dels innebär, att endast en del av de för aktier och liknande värdepapper beslutade höjningarna skall för närvarande bortfalla, dels är avsett att träda i kraft först den 1 januari 1928 och sålunda att gälla endast under halva det nästföljande budgetåret och dels slutligen i viss mån motväges av en annan av Kungl. Maj:t i propositionen föreslagen ändring, mot vilken utskottet icke har något att erinra, har utskottet ansett sig böra förorda bifall till vad Kungl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit i fråga om nedsättning av fondstämpeln.

Vad Kungl. Maj:t i övrigt i förevarande proposition föreslagit har icke givit utskottet anledning till erinran.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 56 samt med avslag å motionen II:279 av herr Hage m. fl., antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.»

av herr *Schlyter* mot viss del av motiveringen; samt

av herr *Olsson* i Golvvasta mot viss del av motiveringen.
